

PETER V NIELSEN - IC4

**af Marianne Gross
udgivet i *akvarellen* 2-2015**

Det var på en af sine utallige togture gennem Danmark, at Peter V Nielsen fik idéen til temaet for sin nyeste billedserie. Med rødder i Nordjylland og job i København bruger han mange timer på at rejse mellem landsdelene. På disse ture lagde han mærke til de mange togstammer, der stod opstaldet på skinnerne rundt omkring. IC4-togene, forkortelse for InterCity version 4. Et dyrt og stort anlagt projekt igangsat af de danske statsbaner for 14 år siden. Det er de færreste af togene, der nogensinde har været i drift. Der har været massive problemer med manglende levering, forsinkelser, ufærdige toge, tekniske fejl og offentlige slagsmål mellem køber og producent. Man kan næsten ikke sige "IC4" uden efterfølgende at sige "skandalen".

Vi lader de politiske og økonomiske spørgsmål ligge for nu. Peter V Nielsen fandt togene fascinerende som motiver, og der er intet politisk manifest i emnet for ham. Disse tog (hvoraf et fåtal har været ude at køre) kan ikke gemmes af vejen nogen steder, men skal nødvendigvis stå på skinner, og må stilles, hvor der er ledig kapacitet. Som tiden går, står de og forfalder på disse øde skinner, og de dekorerer flittigt af graffitimalere. Peter V Nielsen har også tidligere skildret skønheden i forfaldet, men med denne serie blev dyrkelsen af det såkaldt grimme et mål i sig selv.

Han holder meget af naturen, og har i årenes løb malet mange landskaber og naturskildringer. Når han ser tilbage på sine værker, kan han dog godt se, at han ofte er faldet for at male de grantræer, der var blevet mest skæve af vinden og som havde uharmoniske toppe. Med den nye IC4-serie gik han dog målrettet til værks. På sine lange togture havde han skitseblokken med og kunne tegne undervejs. Han tog også fotos af togene og af de mange typer graffiti. Hjemme i studiet bearbejdede han disse indtryk til sine billeder. Hans malestil må betegnes som naturalistisk, men billederne er ikke naturtro, selvom de ser sådan ud. Han arrangerer graffitien, så den ser bedst ud på billedet. Selvom det skal ligne hurtige strøg, så er de omhyggeligt planlagt - nogle gange med afdækning eller gouache. Han ændrer også gerne farverne eller tilføjer eller udelader bogstaver, hvis det klæder billedets udtryk bedre. Som han selv siger, så vil der næppe være ret mange af graffitimalerne, som vil kunne genkende deres oprindelige frembringelser.

Mange af værkerne er sammensat af flere elementer; således kan han fastholde hovedmotivet (for eksempel to lokomotiver i en rørende "kysseposition"), men ændre på himlen, baggrunden og de påmalede graffititegn. Herved kan det samme motiv have helt forskellige udtryk. Dette har han dyrket helt ud i at arbejde med aftryk af nogle oprindelige akvareller med nøgne lokomotiver. Han har fået lavet flere prints på akvarelpapir i stort format af flere af disse togmotiver uden omgivelser, som han så har malet videre på. Herved har han kunnet sikre sig, at selve togene er 100% identiske fra billede til billede, og at det udelukkende er resten af maleriet, som giver

stemningen, fordi han her har kunnet male forskelligt graffiti og forskellige omgivelser.

Serien med IC4-togene inspirerede ham til at opsøge graffiti andre steder. Han har malet en del billeder af industribygninger med graffiti, gavle i bymiljøet, forladte skure i jernbaneterrænet og den slags. Dermed ikke være sagt, at graffiti-maling er en handling, som han nødvendigvis har sympati for, men som maler finder han graffitien interessant, og han synes, at disse mønstre giver dynamik og spænding i et motiv.

Peter V Nielsen kaster sig gerne ud i utraditionelle medier og udtryksmåder, så længe det fremmer billedets helhed. Han bruger collage, hvor han kan sætte små stumper spillekort, gamle fotos, billetter eller andet på akvarellerne (ofte med hæftemaskine!) hvis han synes, at der mangler noget, der kan give et interessant udtryk. Mange af hans værker falder vel også indenfor det, man vil kalde mixed media, med en blanding af collage, tryk, gouache og frem for alt akvarel.

Et andet kendetegn ved mange af hans billeder er en kant, som umiddelbart er udenfor det egentlige billede, men som er et væsentligt element i kompositionen. Nogle gange lader han bunden eller en af siderne tone ud i det hvide papir, men ellers er kanterne fint afgrænsede. På den ene af siderne vil man ofte finde en ekstra stribe, som ligner afsætning af penselstrøg til farveprøver. Det er det bare ikke. Her lægger han en accent, måske en dybere nuance af en af billedets gennemgående farver for at give balance eller modspil til resten af billedet. Uden denne farvestribe vil billedet ikke være færdigt.

Peter V Nielsens billeder er smukke på en meget umiddelbar måde. Han er en præcis tegner og en dygtig akvarelmaler - men han er meget mere end det. Hans værker er tilført præcis den mængde kant og skævhed, som gør billederne interessante og anderledes. Med IC4-serien er denne form blevet rendyrket.